

Dekanat Oszmiana Pierwsza świątynia katolicka w Onżadowie została założona jako kaplica od parafii Turgiele tegoż dekanatu (obecnie Litwa) jeszcze w 1736 r., o czym świadczył napis na belce. W 1782 r. na środki miejscowego pana Kazimierza Mończyńskiego została odbudowana nowa świątynia, która w 1785 r. dzięki staraniom ks. bpa Mosalskiego otrzymała status kościoła. Kościół został poświęcony pod wezwaniem św. Kazimierza i dołączony jako filia (kaplica) do parafii tabaryszskiej tegoż dekanatu. Niewielki kościół miał wymiary 20 arszyn długości, 12 szerokości i 12 wysokości (w przybliżeniu 14 x 8,5 x 8,5 m).

†

Podczas represji po powstaniu Kalinowskiego w 1865 r. kościół zamknięto. Z czasem pozostały tylko ruiny, kościół - rozebrano. Po tolerancyjnym manifeście ostatniego imperatora rosyjskiego Mikołaja II, w 1911 r. katolicy Onżadowa otrzymali zgodę na odnowienie kościoła. Jednak odnowioną świątynię zniszczyły wojska niemieckie podczas I wojny światowej, a po dwóch latach, 13 maja 1915 r. wierni ponownie założyli nowy fundament świątyni (od 1915 r. świątynia miała status kaplicy, organizował ją ks. Michał Sopoćko, który wówczas pełnił obowiązki wikariusza w Tabaryszkach, przyszły spowiednik św. s. Faustyny Kowalskiej, założyciel kultu Jezusa Miłosiernego - "Misericordia"), a od 28 października 1917 r. w Onżadowie odbywały się już nabożeństwa stałe. 18 listopada 1923 r. ks. Henryk Aziewicz poświęcił kościół pod podwójnym wezwaniem Najświętszego Serca Pana Jezusa i Świętych Aniołów-Stróżów. Była to drewniana trzynawowa świątynia z transeptem i dwiema zakrystiami przy prostokątnym prezbiterium. Wejście główne wyznaczała trypoziomowa czworokątna wieża-dzwonnica pod krętym dachem z dwiema wieżyczkami po obu stronach nad nawami. Gontowy dach dwuspadowy nad prezbiterium wieńczyła wysoka sygnaturka nad ołtarzem (album fotograficzny z historią kościoła przechowuje prezes Komitetu kościelnego Teresa Karpowicz).

W 1949 r. władze sowieckie zamknęły kościół, a księdza aresztowały. W końcu XX w. świątynia w Onżadowie, która za czasów Sowietów wykorzystywana była jako przechowalnia kołchozowa, miała wygląd strasznej ruiny. Jednak po 40 latach parafia zaczęła się odradzać. 31 maja 1992 r. odbyła się pierwsza Msza św., wkrótce po tym na starym miejscu dzięki staraniom ks. Józefa Oszkiełowicza z Litwy rozpoczęła się budowa nowego kościoła według projektu litewskiego architekta Algirdasa Kaniwy. Fundatorzy świątyni pochodzili z Polski i Anglii. 17 września 1995 r. nowo pobudowany kościół pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa poświęcił biskup grodzieński Aleksander Kaszkiewicz.

Kościół pod wezwaniem św. Kazimierza w Onżadowie

Wpisany przez Редакцыя
27.12.2012 01:00

Jest to ceglana i otynkowana świątynia z ogromną arką, poprzez którą otwiera się ołtarzowa część z dwiema zakrystiami. Wejście główne oznaczone jest przedsionkiem z arką pod dwuspadową wieżą-dzwonnica. We wnętrzu, przykrytym lustrzanym sklepieniem podszywanym, znajdują się trzy ołtarze. W głównym mieści się figurą Pana Jezusa, w lewym bocznym - figura Najświętszej Maryi Panny, a w prawym - figura św. Józefa.